

ὅταν πέση δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά.
 σὺ δ' οὐδ' ὑπερβάλλοντα, τροφίμ', ἀπώλεσας
 ἀγαθὰ, τὰ νυνὶ τ' ἐστὶ μέτριά σοι κακά·

□ E ὥστ' ἀνὰ μέσον που †καὶ τὸ λοιπὸν φέρε.'

5 ἀλλ' ὅμως τοιούτων ὄντων τῶν πραγμάτων ἔνιοι διὰ τὴν
 ἀφροσύνην οὕτως εἰσὶν ἀβέλτεροι καὶ κενουχεῖς, ὥστε μικρὸν
 ἐπαρθέντες ἢ διὰ χρημάτων περιουσίαν ἄφθονον ἢ διὰ μέγε-
 θος ἀρχῆς ἢ διὰ τινος προεδρίας πολιτικᾶς ἢ διὰ τιμᾶς καὶ
 δόξας ἐπαπειλεῖν τοῖς ἥττοσι καὶ ἐξυβρίζειν, οὐκ ἐνθυμούμενοι
 10 τὸ τῆς τύχης ἄστατον καὶ ἀβέβαιον, οὐδ' ὅτι ῥαδίως τὰ ὑψηλὰ
 γίνεταί ταπεινὰ καὶ τὰ χθαμαλὰ πάλιν ὑψοῦται ταῖς ὀξυρ-
 ρόποις μεθιστάμενα τῆς τύχης μεταβολαῖς. ζητεῖν οὖν ἐν ἀβε-
 βαίοις βέβαιόν τι λογιζομένων ἐστὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὐκ
 ὀρθῶς·

□ F 'τροχοῦ' γὰρ 'περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα
 16 ἀψὶς ὑπερθε γίγνεται' ἄλλοθ' ἡτέρα.'

□ 6. Κράτιστον δὴ πρὸς ἀλυπίαν φάρμακον ὁ λόγος καὶ ἡ
 διὰ τούτου παρασκευὴ πρὸς πάσας τὰς τοῦ βίου μεταβολάς.
 χρὴ γὰρ οὐ μόνον ἑαυτὸν εἰδέναι θνητὸν ὄντα τὴν φύσιν,
 20 ἀλλὰ καὶ ὅτι θνητῶ σύγκληρός ἐστι βίῳ καὶ πράγμασι ῥαδίως
 104 μεθισταμένοις πρὸς τὸναντίον. | ἀνθρώπων γὰρ ὄντως θνη-
 τὰ μὲν καὶ ἐφήμερα τὰ σώματα, θνηταὶ δὲ τύχαι καὶ πάθη
 καὶ πάνθ' ἀπλῶς τὰ κατὰ τὸν βίον, ἅπερ 'οὐκ ἔστι φυγεῖν
 βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι' (M 327) τὸ παράπαν ἀλλά

□ 25 'Ταρτάρου πυθμένα †πίλξεις ἀφανοῦς σφυρηλάτοις
 ἀνάγκαις'